

Mehmet Aksoy'un, Galeri Işık'taki 'İnsan Halleri' sergisi 6 Mart'a kadar izlenebilecek

İnsan ve tükenmeyen doğası

KAYA ÖZSEZGİN

Sanata adanmış yaşam, üretilen işlerin kalitesiyle doğru orantılıdır. Sanatçının kendi işinin ustası olması gerektiğine ve kendine özgü "ifade"yi ortaya koyabilmek için bütün kaynaklarını seferber etmesinin kaçınılmaz olduğuna değiniyordu bir yerde Rodin. Şu sözler de onunundur: "Gözün ve düşüncenin sağlam eğitim alması, daha çok fantazmaya ve daha çok yoruma kapı açıyor, biçimi daha iyi çeşitlendirmeyi sağlıyor."

Sanatıyla hayatının, düşüncelerinin, duygularının birbir örtüşmesi yönünde çaba gösterdiğini her fırsatta vurgulayan, Mısır'dan Hint, Maya ve Afrika sanatlarına kadar dünya sanatlarına kadar dünya sanat mirasını özümsemeye çalıştığını ve "sanatın özünü bozmayan" her türlü yeniliğe, tekniğe açık olduğunu söyleyen Mehmet Aksoy'la buluşuyor ünlü heykeltıraşın sözleri. Yorumunu ve gönlünü heykeline başarıyla yansıtmış bir kişi olarak Aksoy'un "İnsan Halleri" sergisinde kuşkusuz gene "insan" var; ancak bu insan, tarihe ağırlığını koymuş uygarlıkların içinden bugüne süzülerek gelen ve bu uygarlıkları simgelemeyi hak etmiş olan insandır.

Aksoy'un mermer, taş ve bronz döküm olarak çalıştığı farklı boyutlardaki heykeller, insanın hem aracılık ettiği hem de dirençle biçimlendirdiği yaratıcı güce tanıklık ediyor. Çevresine ve temsil ettiği kültüre bakışıyla, kendi yaşam felsefesine ve dünya görüşüne öncelik vermesiyle kimliğini nasıl ortaya çıkarıyorsa bu insan, kültürleri birbirinden ayıran misyona da damgasını vurur. İşte bu noktada "küresel" olanla "evrensel" olanı birbirine karıştırmamak gerektiğinin altını çiziyor Aksoy. Aynı ayrı her heykeline egemen olan biçim ve içerik dengesi, yorum ayrıcalığı, malzeme seçimindeki tutarlılık, yapıtları ortak bir odakta birleştiriyor.

Sanat emeğinin yüceliği, Kibe'den Şaman

► Mehmet Aksoy'un "İnsan Halleri" sergisinde kuşkusuz gene "insan" var; ancak bu insan, tarihe ağırlığını koymuş uygarlıkların içinden bugüne süzülerek gelen, bu uygarlıkları simgelemeyi hak etmiş olan insan.

efsanelerine, varlık ve yoklukla ilgili yorumlardan karşı cinslerin uyumlu birliğine uzanan heykel çeşitlemeleri, bir tek noktaya vurgu yapar Aksoy'un sanatında: Varlığın görüntüsü değil, onu o varlık yapan gerçek nedendir sanat yapıtına değer katan şey; ancak varlığın özüne nüfuz ettikçe, bu nedenin kavranması mümkün olabilir.

Bu sergi, sanatçının Havana'da dikilecek olan Nâzım Hikmet heykeli nedeniyle gittiği Küba dönüşünde gerçekleşiyor. Büyük sairin bir süre kaldığı bu ülkede anımsı hep canlı tutacak olan bu bronz heykel, başta Neruda olmak üzere evrensel düzeydeki öteki şairlerle aynı mekânı paylaşacak. Nitekim bu sergide de bir Nâzım yorumu yer alıyor. Onun yanı sıra ilk kez bu sergide yer alan "Penelope" heykeli ise bir bakıma Aksoy'un Antikite kaynaklı başka yorumlarına yeni bir gönderme yapmaktadır.

Aksoy'un sanatıyla özdeş tutabileceğimiz

Rodin'e kulak verelim gene: "Eğer çalışırken bu kadar inatçı olmasaydım ve yorulmak nedir bilmeyen bir şekilde çalışmasaydım, doğav-

la ve yaşamla ilgili kişisel ifademi asla dile getiremezdim; benim yapıtlarım bütün gücünü ve canlılığını çok çalışmaktan ve iradeden alırlar."

Aksoy'un kendisi hakkında söyledikleri çok mu farklı: "İçimdeki sanatçı benle iyi geçinmeye çalışıyorum. Zor beğenir, zor sever, hep neden olmasın der, hep yeni fikirlerle rüyama girer, o kendine ihanet ettirmez, neşeli de olsam, üzgün de olsam, o hep oradadır. O, her durumu heykelle dönüştürmek ister. Bana acımaz, beni, fizik gücümü, el becerimi, ustalığımı acımasızca kullanır. Yorgunluk tanımaz, ayaklarım, dizlerim tutmasa bile çalış, bitir şunu der."

Çalışma ve üretme tutkusu, sanatın başarısını belirleyen bir unsursa eğer, ki öyledir, günümüzde sık tanık olduğumuz seri ve kolay üretimin kofluşu karşısında, hele Aksoy'un başarılı işlerini bir kez daha gördükten sonra, hayıflanmamak elde mi? (kayaozsezgin@yahoo.com.tr)

